

GŁOS ROBOTNICZY

ORGAN KW I KŁ POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

NR 196 (3448) ROK XI

ŁÓDŹ, CZWARTEK 18 SIERPNIA 1955 ROKU

CENA 15 GR

Zapoznać ogół młodzieży z dorobkiem i wynikami FESTIWALU

Z obrad Rady Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej

Dnia 16 bm. rozpoczęła się w Warszawie sesja Rady Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej. NA ZDJĘCIU: widok przydziu. Przemawia przewodniczący SFMD — Bruno Bernini.

17 bm., w drugim dniu obrad Rady Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej, zakończona została dyskusja nad sprawozdaniem złożonym w dniu poprzednim przez Bruno Berniniego w imieniu Komitetu Wykonawczego SFMD.

W dyskusji zabierało głos kilkudziesięciu członków Rady i obserwatorów reprezentujących organizacje międzynarodowe, jak Międzynarodowy Związek Studentów i Międzynarodowa Służba Cywilna oraz krajowe i lokalne organizacje młodzieży ze wszystkich części świata. Uczestnicy dyskusji wyrażali w imieniu młodzieży swych krajów i delegacji przybyłych na Festiwal gorące podziękowania młodzieży polskiej oraz miłośnikom Warszawy za serdeczność i gościnność, z jaką podejmowali byli uczestnicy tego wielkiego spotkania przyjaźni.

Wielu mówców podkreślało w swych wystąpieniach ogromne znaczenie Festiwalu dla umocnienia jednolitości i solidarności w walce o pokój i przyjaźń.

Przedstawiciele młodzieży niemieckiej — K. Namokel i H. Mies zakomunikowali m. in., że delegacja festiwalowa NRD i NRF liczące razem ok. 3 tys. osób, które połączyły się w jedną ogólnoniemiecką delegację, postanowiły zachować jednolite kierownictwo na okres kampanii popularyzacji znaczenia i wyników warszawskiego spotkania w swym kraju.

Przedstawiciele szeregu krajów oraz liczni inni uczestnicy w dyskusji wskazywali, że doniosłe znaczenie dla sprawy pokroju i przyjaźni oraz dla sprawy jednolitości młodzieży będzie miała kampania mająca na celu zapoznanie ogółu młodzieży z dorobkiem i wynikami Festiwalu, z historią, kulturą, warunkami życia, pracą i osiągnięciami młodzieży różnych narodów.

Mówiąc o wynikach Festiwalu dyskutowali przedstawiciele różnych państw, którzy w Warszawie doświadczenia należą rozszerzyć wzajemne kontakty pomiędzy młodzieżą różnych krajów.

Barczy szerokie odbicie w dyskusji znalazło również zagadnienie walki o prawa młodzieży.

Poszczególne delegacje wręcały też komitecie organizacyjnemu w Warszawie dowody wdzięczności, w postaci listów, kwiatów, dyplomów i innych upominków, a m. in.: wazony, książki itp. Na zakończenie dyskusji odbyła się część artystyczna, w której wystąpili również goście.

Goście chińscy zwiedzają Łódź

W dniu wczorajszym w godzinach porannych załoga ZPB im. Armii Ludowej gościła 90-osobową grupę artystów chińskich. Gości po terenie zakładu oprowadzali: II sekretarz podst. org. part., tow. Jerzy Grochulski oraz dyrektor Wacław Spalek.

Największe zainteresowanie przybyli wykazali nowowytwarzaną przędzalnią oraz warunkami bytowymi załogi. Ze specjalnym uznaniem goście przyglądali się pięknym przedmiotom, istniejącym przy zakładach.

Po zwiedzeniu zakładów mil chińscy goście spotkali się z załogą w świetlicy zakładowej. W świetlicy zapiekowano dla gości tradycyjną chińską potrawę, którą przyrządził dyrektor Spalek, przekazując drogim gościom najserdeczniejsze pozdrowienia od pracowników zakładu.

W imieniu gości odpowiedzialnego kierownika zespołu Opery Chińskiej Ma Szou-pu, dziękując za serdeczne przyjęcie i liczne dowody przyjaźni.

Goście chińscy wręczyli załogę wiele cennych upominków, a m. in.: wazony, książki itp. Na zakończenie wizyty odbyła się część artystyczna, w której wystąpili również goście.

PONAD 650 mln. ludzi podpisało już wiedeński apel ŚRP

16 bm. Sekretariat Światowej Rady Pokoju przekazał do opublikowania następujący komunikat:

„W chwili, kiedy na całym świecie obchodzona jest 10 rocznica bombardowania atomowego Hiroshimy, Sekretariat Światowej Rady Pokoju uważa za konieczne opublikowanie pierwszych informacji o zbieraniu podpisów pod apelem Światowej Rady Pokoju przeciwko przygotowywaniu wojny atomowej, uchwalonym w Wiedniu 19 stycznia 1955 r. Do 6 sierpnia zebrano 655.963.811 podpisów, tj. o 173 miliony podpisów więcej niż pod apelem sztokholmskim.

Jasne jest, że opinia publiczna z coraz większą gotowością odpowiada na kampanię Światowej Rady Pokoju: apel sztokholmski podpisało 482.482.199 osób, apel o pakt pokoju — 612.522.504 osoby, a apel wiedeński (do 6 sierpnia 1955 r.) — 655.963.811 osób.

O zasięgu mobilizacji opinii publicznej świadczą następujące przykłady:

W Japonii apel wiedeński podpisało 32.260.000 osób, tj. jedna trzecia ludności, w Syrii — 609 tys. tj. jedna szósta część ludności, we Włoszech

— przeszło 12 milionów osób, w Indonezji — 2,5 miliona (pod apelem sztokholmskim zebrano tam 200 tys. podpisów), w Australii — 200 tys. osób (apel sztokholmski podpisało 160 tys.).

Podczas gdy w takich krajach jak Japonia, Chiny, Związek Radziecki i kraje demokracji ludowej kampania w zasadzie się zakończyła, to w większości innych krajów jest ona w pełnym toku, a zwłaszcza we Francji, Włoszech, Indiach, Brazylii i Argentynie, gdzie mogą być jeszcze zebrane dziesiątki milionów podpisów. W Paryżu zebrano ponad 1 milion podpisów, w departamencie Sekwany kampania kontynuowana jest pod hasłem: „Zbierzemy 2 miliony podpisów”.

W Kalkucie i w prowincji kalkuckiej apel podpisało ponad 900 tys. osób. W Buenos Aires zebrano dwa razy więcej podpisów niż pod apelem sztokholmskim. W Sao Paulo, drugim co do wielkości mieście Ameryki Łacińskiej, mieszkańcy wielu dzielnic prawie w 100 proc. podpisali apel.

Równocześnie z rozwijaniem kampanii zbierania podpisów mobilizacja opinii publicznej doprowadziła do tego, że wybitni uczeni i wielkie organizacje wypowiadają się za zniszczeniem broni atomowej, w tym angielskie i amerykańskie związki zawodowe, organizacje spółdzielcze, kościoły, m. in. metodyści i prezbiterianie w USA.

POGRZEB Tomasza Manna

We wtorek został pochowany w małej miejscowości szwajcarskiej Kilchberg w pobliżu Zurychu największy pisarz niemiecki naszych czasów, Tomasz Mann. Na uroczystości żałobne przybyli przedstawiciele władz szwajcarskich, rodzina i bliscy przyjaciele pisarza, przedstawiciele świata kulturalnego z wielu krajów.

Rząd Niemieckiej Republiki Demokratycznej reprezentowany był przez ministra Kultury Johanna Bechera. Napis na wieńcu złożonym w imieniu prezydenta Niemieckiej Republiki Demokratycznej: „Tomaszu Mannowi! — nieśmiertelnemu pisarzowi narodu niemieckiego”.

Przeszło tysiąc osób odprowadzało zwłoki wielkiego humanisty niemieckiego na cmentarz w Kilchbergu. Został on pochowany obok grobu wielkiego poety i pisarza szwajcarskiego Konrada Ferdinanda Meyera.

REFERAT UCZONEGO POLSKIEGO na konferencji w Genewie

GENEWA, 17. 8. Od kilku dni obrady uczonych w Genewie toczą się nie na posiedzeniach plenarnych, lecz w sekcjach, gdzie są omawiane zagadnienia czysto techniczne. Niemniej jednak poruszane teraz na konferencji sprawy mają pierwszorzędne znaczenie dla dalszego rozwoju pokojowego wykorzystania energii atomowej.

Sekcja fizyki i reaktorów rozpoczęła 16 sierpnia pod przewodnictwem wybitnego fizyka włoskiego, profesora E. Amaldi dyskusję nad różnymi typami reaktorów doświadczalnych i przebiegającymi w nich procesami. Aby reakторы takie działały należycie, trzeba budować je za warunkami powstawania neutronów oraz ich pochłaniania przez różne substancje itd.

Sekcja chemii, metalurgii i technologii omawiała niezmierznie ważne zagadnienia otrzymywania metalicznych uranu i toru, stanowiących paliwo atomowe w reaktorach.

Rozpatrywano warunki zapewniania odpowiedniej wytrzymałości tym materiałom i czystości, gdyż najdrobniejsze zanieczyszczenia, zwłaszcza takimi substancjami, jak bor czy beryl, powoduje wychwytywanie neutronów, zakłócając proces odbywający się w reaktorach.

Prof. Andrzej Sołtan, dyrektor Instytutu Powstałego w Polsce Instytutu Badań Jądrowych Polskiej Akademii Nauk, zreferował prostą metodę badania zawartości uranu i toru w niektórych polskich minerałach. Badania te zapoczątkował zmarły niedawno prof. Stefan Piekłowski. Są one obecnie kontynuowane przez jego uczniów pod kierunkiem prof. Sołtana. Metoda polega na tym, iż do brzo wypolerowaną płytkę wyciętą z badanego minerału pokrywa się specjalną emulsją fotograficzną. Części alfa wyrzucane przez składniki promieniotwórcze zostawiają ślady w tej emulsji. Po wywołaniu emulsji obserwuje się te ślady przez mikroskop. Przy użyciu tej metody stwierdzono zawartość uranu i toru w pewnych polskich granitach i fosforytach.

Sekcja biologii i medycyny obradowała 16 sierpnia pod przewodnictwem wybitnego uczonego radzieckiego, prezesa Ukraińskiej Akademii Nauk, prof. A. W. Pahladina.

Grupa turystów polskich wyjechała na wycieczkę wędrowną do Szwajcarii Sakszkiej (NRD). NA ZDJĘCIU: turyści polscy przed jedną ze swych kwater.

W WOJEWÓDZIE ŁÓDZKIM

Uroczystość obchodzą będziemy Miesiąc Pogłębiania Przyjaźni Polsko-Radzieckiej

Obchodzony co roku Miesiąc Pogłębiania Przyjaźni Polsko-Radzieckiej daje sposobność nie tylko wyrażenia uczuć wdzięczności dla spieszącego nam z radą, pomocą i doświadczeniem Kraju Rad, ale i podsumowania dorobku w różnych dziedzinach życia, dorobku możliwego właśnie dzięki tej pomocy i przykładowi.

Poważną imprezą Miesiąca Pogłębiania Przyjaźni Polsko-Radzieckiej jest z pewnością wyjazd do Łodzi gości z Związku Radzieckiego. Łódź gościła już w przeszłości, w czasie od 11 do 18 września, chłopów stożących metody radzieckie, przedstawicieli instytutów naukowych ze Skierkowie, Błonia i Rosochy, plantatorów kukurydzy, członków Szkolnych Kół Przyjaźni ZSRR oraz uczestników Wszelkich Wystaw Rolniczych w Moskwie.

Celem Złota Mieczurynowa będzie wykazanie korzyści, wynikających ze stosowania w naszym rolnictwie radzieckich metod pracy.

Wojewódzka konferencja przedwiośnie pracy na wsi, racjonalizatorów, przewodniczących przedsiębiorstw, grup gospodarczych, przedstawicieli zespołów hodowlanych, grup cytelniczych itd. odbędzie się w dniu 19 września. Konferencja będzie przeglądem rocznej pracy przedsiębiorstw gospodarczych, przedstawi przykład z doświadczeń kobiet radzieckich.

Przewodniczący i opiekunowie Produkcji Szkolnych Kół Przyjaźni obiadować będą w dniu 25 września wespół z przedstawicielami komitetów radzieckich nad podniesieniem poziomu wychowania młodzieży w oparciu o wzory radzieckie.

Dekada racjonalizacji i techniki radzieckiej obejmie okres od 20 do 30 września. W tym czasie odbędzie się w ZPB im. Nowotki w Piotrkowie wojewódzka narada włókienników z udziałem włókienników z Zambrowa, Chemicy obradować będą w Zielzcu odzieżowcy w Łodzi, w Kutnie — metalowcy i koljarze.

Dzielnice dół poświęcone na popularyzację kultury białoruskiej. W okresie od 30 września do 9 października odbędzie się w naszym województwie wieczory piosenki białoruskiej, spotkania z uczestnikami wycieczek na Białoruś. Ludność miast i wsi zapozna się z dziełami literatury odczytami i pogadankami, z życiem i pracą narodu białoruskiego, z jego osiągnięciami gospodarczymi i kulturalnymi.

Miesiąc Pogłębiania Przyjaźni Polsko-Radzieckiej zamknie Wojewódzki Festiwal Przyjaźni, w czasie którego nastąpi spotkanie z delegatami na V Krajowy Zjazd TPP-R oraz wre-

Turyści radzieccy zwiedzają Wybrzeże i Kraków

Przebywający od kilku dni w Polsce turyści radzieccy po zwiedzeniu Warszawy i Zakopanego Woli udali się w dwóch grupach w podróż po kraju. Jedną z tych grup przyjechało do Gdańska, drugą — do Krakowa.

W pierwszym dniu swego pobytu na Wybrzeżu turyści radzieccy zwiedzili gdańskie Stare Miasto, a następnie udali się do Oliwy, gdzie wysłuchali koncertu na synich w całej Europie organach, znajdujących się w katedrze oliwskiej.

W Krakowie turyści ze Związku Radzieckiego zwiedzili zabytki kulturalne miasta. Zwiedzili oni m. in. Zamek na Wawelu i znajdującą się tam wystawę rzeźb Wita Stwosza.

Zbiorowym wysiłkiem przyspieszyć dostawy zboża

Spójrzcie na rysunek, który zamieszczamy obok. Jak z niego wynika, obowiązkowe dostawy zboża nie nabraly jeszcze takiego rozmachu, jakiego można by spodziewać się po tegorocznych urodzajach.

Wprawdzie w ostatnich dniach coraz więcej zboża wpływa do punktów skupu i 13 bm. tylko dwa powiaty — sieradzki (86,2 proc.) i radomszczański (83,1 proc.) nie wykonywały planu, niemniej sytuacja jest nadal poważna. Bo polscy turyści.

Przedłużając w tegorocznej akcji skupu zboża powiaty: skierkowiecki, łowicki, wieruszowski i miasto — Łódź zameldowały 15 bm. o wykonaniu przeciętnie 33 proc. miesięcznego planu dostaw, wówczas kiedy uwzględniając załogiści z lipca i października w pracach żniwnych, powinny wykonać co najmniej 50 proc. sierpnioowego dostaw zboża. A co powiedzieć o powiatach łęczyckim — 17,4 proc. planu miesięcznego, sieradzki — 15,1 proc. i radomszczańskim — 10,3 proc.?

Trzeba szybko zwiększyć tempo dostaw zboża. Jest to w obecnej chwili najważniejsza sprawa gospodarcza i polityczna na wsi. W ciągu sierpnia GS naszego województwa muszą skupić co najmniej 65 proc. puli całorocznego planu dostaw, skupiły zaś dotychczas niewiele ponad 12 proc.

Czas nagli. Trzeba się zebrać. Rozpoczynają się orki pod zboża ozime. Należy się kto zdąży obejrzeć — nadejda wykopki i siewy. Jeśli organizacje partyjne i aktywni gromadzką przegapią sierpniowe dni, wówczas we wrześniu będzie już trudno zakończyć pomyślnie tegoroczne dostawy zboża.

Towarzysze z gromadzkich rad narodowych! Wykorzystajcie więc każdą chwilę i mobilizujcie chłopów do zbliżenia tempa dostaw. Pokażcie im, w biskawicach dobrych, przodujących gospodarzy, którzy wykonali już swój obowiązek wobec państwa.

stwa, pletniące opieszałości. Pilnujcie szczególnie przebiegu omlotów.

Meldunki z terenu — szczególnie z powiatu sieradzkiego i wielkopolskiego — wskazują, że w wielu gromadach rady narodowe, przewodniczący przedwiośnie, pow. Wieluń, przewodniczący Przyjzium GRN tow. Sola chodzą plany po wsi, zamiast pracować z chłopami, czuwając nad omlotami i skupem zboża. Brak odpowiedzialności i wiele niedobitwa istnieje w pracy mechaników gromadzkich, którzy bardzo opieszale usuwają uszkodzenia i awarie agregatów młocarnianych. Tak np. było w GOM w Pyszkowie, Zadziwniu i Kamionacu w pow. sieradzkim, tak jest w GOM Lututów (pow. wielkiński).

Mają wykorzystywać się zbiorowe formy pracy przy omlotach. Doświadczenia uczą, że tam gdzie zorganizowano wspólne klepiska, np. w Kużaju, Golewiczach, Pieczykach, Walichnowach i Bolesławcu w pow. wieruszowskim skup zboża idzie dobrze.

Bierze, towarzysze, przykład z chłopów ze wsi Gódaszewice w pow. brzeziński, którzy w zeszłym roku pierwszy w powiecie wykonali plan dostaw zboża, a obecnie już 13 bm. wywiązali się w 100 proc. ze swego obowiązku wobec państwa. Bierze przykład z chłopów ze wsi Budy — Kalki w pow. skierkowieckim, którzy uregulowali już całkowicie swój rachunek z państwem. Organizacje manifestacyjne dostawły Dotychczas przodują pod tym względem powiaty łaski — 8 zbiorowych dostaw i skierkowiecki — 5 dostaw. Slabo rozwija się ruch manifestacyjnych dostaw w powiatach: łęczyckim, radomszczańskim i sieradzkim.

Tylko wspólny, zwielokrotniony wysiłek pozwoli nam pomyślnie wykonać tegoroczny plan skupu zboża. Nie ma chwili do stracenia!

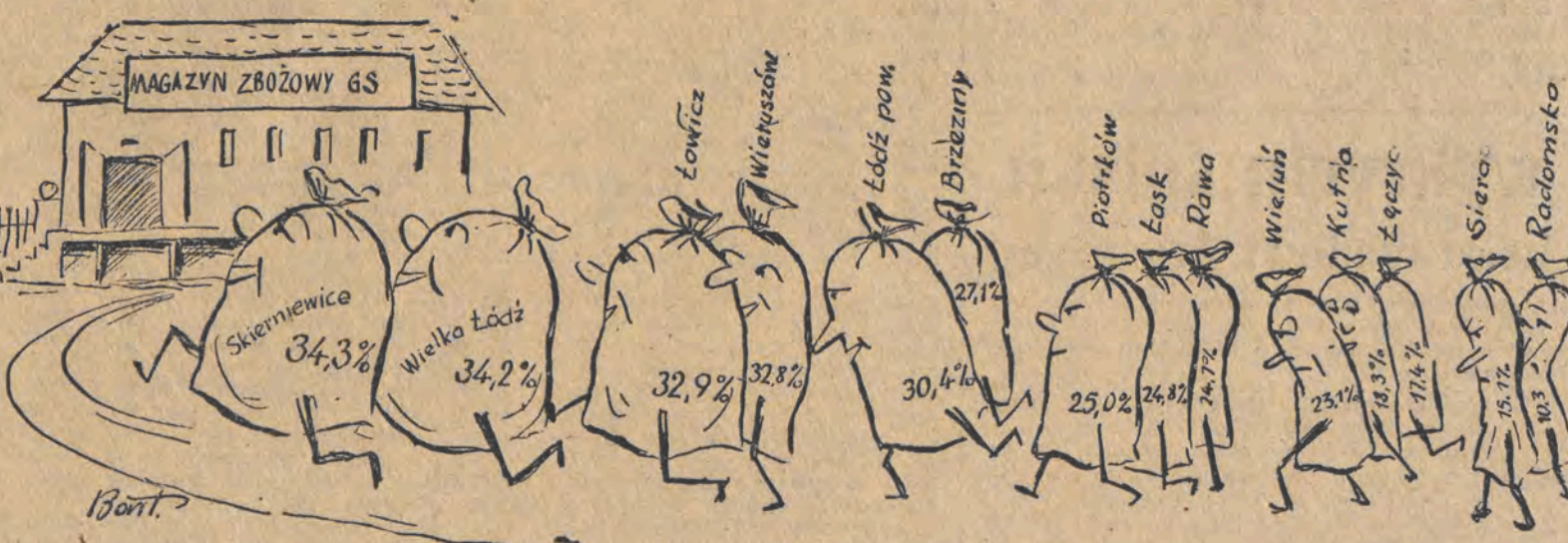

Tabela przedstawia stan wykonania planu miesięcznego na dzień 15 sierpnia.

Marynarze ze statku „Tuapse” w Moskwie

5 sierpnia br. przybyła do Moskwy grupa marynarzy radzieckich z statku „Tuapse”, który w czerwcu 1954 r. został bezprawnie zatrzymany przez okręt wojenny na południu od Tajwanu na otwartym morzu w rejonie kontrolowanym przez marynarkę wojenną USA.

Wokół międzynarodowej konferencji w sprawie pokojowego wykorzystania energii atomowej

ZE SWIATA

NOWE PROWOKACJE CZANGKAISEKOWCÓW

W nocy z 16 na 17 sierpnia 11 żołnierzy czangkai-sekowskich z wyspy Cusman uderzyli na lądowisko w Ciumu (prowincja Fukien). Lądowisko napadnięte było pod osłoną dymu wojennego. Wojsko schroniło się w bunkrze. Jeden z żołnierzy czangkai-sekowskich został zabity, 2 rano, nie wiadomo, pozostał też zbiegł.

PILOTY FRANKISTOWSKIEJ HISZPANII

W Niemczech zachodnich. Piloty lotnictwa wojennego frankistowskiej Hiszpanii przybyli do Niemiec zachodnich. Zostali oni przesłuchani w sprawie ich działalności w czasie wojny.

SKAZANIE B. PREZYDENTA SYRII

Jak donosił z Damasku, sąd wojskowy skazał na śmierć jednego z najbliższych współpracowników prezydenta Syrii, który był oskarżony o zabójstwo prezydenta.

O NASTROJACH W NATO

Przedstawiciel Departamentu Obrony USA — pisał „New York Times” — wyraża zaniepokojenie z powodu... w tym kontekście, że w NATO panuje... (text continues with details of NATO concerns).

NAJCIŚNIEJ POLICJA ADENAUEROWSKA

na lokal KPD. W tym kontekście, że w Niemczech zachodnich... (text continues with details of police actions).

ZAMORDOWANIE JEDNEGO

z przywódców ruchu chłopskiego na Sycylii. W tym kontekście, że w... (text continues with details of the murder).

AGENCIJA OBROTOWA

z siedzibą w... (text continues with details of the agency).

KRAJOWY

Radio meksykańskie donosi, że... (text continues with details of the radio report).

ARRESTOWANIE

generała KP Gwatemali. W tym kontekście, że w... (text continues with details of the arrest).

PO WYKRYCIU SPISKU

przeciwko rządowi Argentyny. W tym kontekście, że w... (text continues with details of the plot).

ACH, SIĘ DZIEJE

w Indonezji? W tym kontekście, że w... (text continues with details of events in Indonesia).

ZACHODNIO-NIEMIECKI

przemysł lotniczy — gotowy do produkcji zbrojeniowej. W tym kontekście, że w... (text continues with details of the industry).

BERLIN, 17. 8.

Ukazuje się w „Düsseldorfer...” — organ prasowy... (text continues with details of the publication).

W DZIEŁACH

W tym kontekście, że w... (text continues with details of the works).

W DZIEŁACH

W tym kontekście, że w... (text continues with details of the works).

W DZIEŁACH

W tym kontekście, że w... (text continues with details of the works).

W DZIEŁACH

W tym kontekście, że w... (text continues with details of the works).

W DZIEŁACH

W tym kontekście, że w... (text continues with details of the works).

W DZIEŁACH

W tym kontekście, że w... (text continues with details of the works).

W DZIEŁACH

W tym kontekście, że w... (text continues with details of the works).

W DZIEŁACH

W tym kontekście, że w... (text continues with details of the works).

W DZIEŁACH

W tym kontekście, że w... (text continues with details of the works).

W DZIEŁACH

W tym kontekście, że w... (text continues with details of the works).

W DZIEŁACH

W tym kontekście, że w... (text continues with details of the works).

W DZIEŁACH

W tym kontekście, że w... (text continues with details of the works).

W DZIEŁACH

W tym kontekście, że w... (text continues with details of the works).

Premier Czou En-lai

O STOSUNKACH chińsko-japońskich

Premier ChRL Czou En-lai przyjął dziennikarzy japońskich i udzielił następujących odpowiedzi na zadawane przez nich pytania:

PYTANIE: W Genewie odbywają się rokowania ambasadorów Chińskiej Republiki Ludowej i Stanów Zjednoczonych. Naszym zdaniem, rozmowy te przyczynią się do dalszego odrobienia napięcia międzynarodowego. Jaki jest Pana pogląd na tę sprawę?

ODPOWIEDZ: Chiny mają nadzieję, że rozmowy prowadzone w Genewie na szczeblu ambasadorów przyniosą pozytywne wyniki. Chiny ze swej strony nie szczędzą wysiłków, by osiągnąć ten cel. Uważamy, że jeżeli obie strony działają na zasadzie równości, w duchu porozumienia oraz dołożą wzajemnych wysiłków, to osiągnięcie zgodzenia, napiecia międzynarodowego, zwłaszcza na Dalekim Wschodzie.

PYTANIE: Organ prasowy rządu radzieckiego zamieścił w grudniu ub. r. komentarz stwierdzający, iż Związek Radziecki i Chiny uważają, iż traktat pokojowy z San Francisco jest sakrowym punktem widzenia interesów narodu japońskiego, lecz że traktat ten stanowi przeszkodę w uregulowaniu stosunków z Japonią. Oświadczanie to wywołuje silne wrażenie w Japonii. Jaki jest Pana zdanie w tej sprawie?

ODPOWIEDZ: Traktat po-

kojowy z San Francisco jest traktatem, który narusza porozumienie międzynarodowe. Narod chiński jest zdecydowanie przeciwny temu traktatowi. Jednakże ustosunkowanie się narodu chińskiego do traktatu z San Francisco nie przeszkadza nawiązaniu normalnych stosunków między Chinami a Japonią, włącznie z zawarciem traktatu pokojowego między Chińską Republiką Ludową a Japonią.

PYTANIE: Czy japońskie chiński traktat pokojowy, zawarty między Japonią a Czang Kai-szelem, jest głównym przeszkodą w uregulowaniu stosunków chińsko-japońskich?

ODPOWIEDZ: Rząd japoński nie podpisał traktatu pokojowego z rządem Chińskiej Republiki Ludowej, wybranym przez naród chiński, lecz zawarł traktat pokojowy z kłódką Czang Kai-szeka, który narodził chiński potęgę. Musiałoby to wywołać w narodzie chińskim oburzenie. Dlatego też wszelkie szczere wysiłki w kierunku uregulowania stosunków chińsko-japońskich powinny prowadzić do przekreślenia traktatu pokojowego zawartego między Japonią a Czang Kai-szelem. Mimo istnienia tego traktatu, rząd chiński podjął szereg kroków w kierunku uregulowania stosunków chińsko-japońskich.

PYTANIE: Kłódkę temu sprzeciwowi Pan na posiedzeniu Ogólnego Zgromadzenia Przedstawicieli Ludowych stworzenia ogólnonarodowego systemu bezpieczeństwa zbiorowego, do którego weszły również Stany Zjednoczone. Uważamy, że to nie jest ważna droga do ustanowienia pokoju na świecie. Proszymy o Pana opinię w tej sprawie.

ODPOWIEDZ: Dnia 30 lipca br. w przemówieniu wygłoszonym na drugim posiedzeniu pierwszej sesji Ogólnonarodowego Zgromadzenia Przedstawicieli Ludowych oświadczyłem: „Naród chiński ma nadzieję, iż kraje Azji i Strefy Pacyfiku łącznie ze Stanami Zjednoczonymi podpiszą układ o zbiorowym pokoju, który zastąpiłby antykolonialne bloki militarne istniejące obecnie w tej części świata; w ten sposób można by zrealizować ideę zbiorowego pokoju, której pierwszym inicjatorem był rząd Indii”. Należy wyjaśnić, że w odpowiedzi na propozycję premiera Indii Nehru w sprawie ustanowienia zbiorowego pokoju i rozszerzenia strefy pokoju oświadczyłem już w 1954 r. na konferencji genewskiej, iż rząd Chińskiej Republiki Ludowej uważa, że kraje Azji powinny narodzić się między sobą w celu zainicjowania wspólnych kroków do ustanowienia pokoju i bezpieczeństwa w Azji przez podjęcie odpowiednich wzajemnych zobowiązań.

Oświadczyliśmy również, że propozycja nasza nie wyklucza udziału innych niż azjatyckie kraje. Pięć zasad pokojowego współzestawienia, promowanych przez Chiny, Indie i Burmę, oraz deklaracja w sprawie pokoju światowego i współpracy, uchwalona na konferencji w Indii, były dalszym krokiem na drodze do ustanowienia pokoju i bezpieczeństwa w Azji przez podjęcie odpowiednich wzajemnych zobowiązań.

W tym kontekście, że w... (text continues with details of the works).

ACH, SIĘ DZIEJE

w Indonezji? W tym kontekście, że w... (text continues with details of events in Indonesia).

ZACHODNIO-NIEMIECKI

przemysł lotniczy — gotowy do produkcji zbrojeniowej. W tym kontekście, że w... (text continues with details of the industry).

BERLIN, 17. 8.

Ukazuje się w „Düsseldorfer...” — organ prasowy... (text continues with details of the publication).

W DZIEŁACH

W tym kontekście, że w... (text continues with details of the works).

W DZIEŁACH

W tym kontekście, że w... (text continues with details of the works).

W DZIEŁACH

W tym kontekście, że w... (text continues with details of the works).

W DZIEŁACH

W tym kontekście, że w... (text continues with details of the works).

W DZIEŁACH

W tym kontekście, że w... (text continues with details of the works).

W DZIEŁACH

W tym kontekście, że w... (text continues with details of the works).

W DZIEŁACH

W tym kontekście, że w... (text continues with details of the works).

W DZIEŁACH

W tym kontekście, że w... (text continues with details of the works).

W DZIEŁACH

W tym kontekście, że w... (text continues with details of the works).

W DZIEŁACH

W tym kontekście, że w... (text continues with details of the works).

W DZIEŁACH

W tym kontekście, że w... (text continues with details of the works).

Propozycje rządu NRD

odpowiadają interesom narodu niemieckiego

Premier Otto Grotewohla, złożone na posiedzeniu Izby Ludowej NRD, odbiły się szerokim echem w całym Niemczech.

BERLIN, 17. 8. Ostatnie propozycje rządu NRD, zawarte w deklaracji premiera Otto Grotewohla, złożonej na posiedzeniu Izby Ludowej NRD, odbiły się szerokim echem w całym Niemczech.

Ludność Niemieckiej Republiki Demokratycznej na licznych zebraniach i wiecach stwierdza, że propozycje te odpowiadają interesom narodu niemieckiego.

Przeszło 15 tys. mieszkańców Szwercy 16 sierpnia na wielkim wiecu jednomyślnie zaaprobowało te propozycje. 10 tys. uczestników wiecu w Wismarze uchwaliło rezolucję, w której domaga się położenia kresu „zimnej wojnie” na ziemi niemieckiej i wyraża swe poparcie dla propozycji rządu NRD.

Również w Niemczech zachodnich odbywa się wiele wieców i zebrani, których uczestnicy popierają propozycje rządu NRD i domagają się od rządu Niemieckiej Republiki Federalnej natychmiastowego podjęcia rokowań z rządem NRD w celu ustalenia wspólnego stanowiska obu państw niemieckich w związku z konferencją ministrów Spraw Zagranicznych w Genewie.

Uczestnicy zebrania zorganizowanego przez KPD w Witten wyśtosowali do wszystkich frakcji Bundestagu pismo z żądaniem, aby wypowiedziały się za natychmiastowym przeprowadzeniem rozmów między NRD a NRF.

Pierwszy sekretarz kierownictwa KPD północnej Nadrenii — Westfalii, H. Jenes, stwierdził, że wszyscy przeciwnicy polityki Adenauera muszą się zdecydować, by osiągnięte zostało porozumienie między Niemcami ze wschodu i zachodu.

Podobne zebrania odbyły się w Trewirze, Frankfurtu, Kaiserslautern, Norymberdze i innych miastach.

Kolejny numer „KRONIKI”

Ukazał się 8 numer dwutygodnika „Kronika” z artykułami Józefa Hertla pt. „Raukskie paradoksy” na stronie czołowej. Artykuł ten, podejmujący ocenę stanu pracy kulturalnej i oświatowej w powiecie rawski — mazowiecki, redakcja dedykuje Wydawnictwu Kultury Wg. RN.

O doświadczeniach i kłopotach

reżysera robotniczego zespołu dramatycznego pisała Regina Elkan — reżyser zespołu

W tym kontekście, że w...

(text continues with details of the works).

W tym kontekście, że w...

(text continues with details of the works).

W tym kontekście, że w...

(text continues with details of the works).

W tym kontekście, że w...

(text continues with details of the works).

W tym kontekście, że w...

(text continues with details of the works).

W tym kontekście, że w...

(text continues with details of the works).

W tym kontekście, że w...

(text continues with details of the works).

W tym kontekście, że w...

(text continues with details of the works).

W tym kontekście, że w...

(text continues with details of the works).

W tym kontekście, że w...

(text continues with details of the works).

W tym kontekście, że w...

(text continues with details of the works).

W tym kontekście, że w...

(text continues with details of the works).

W tym kontekście, że w...

(text continues with details of the works).

W tym kontekście, że w...

(text continues with details of the works).

W tym kontekście, że w...

(text continues with details of the works).

W tym kontekście, że w...

(text continues with details of the works).

W tym kontekście, że w...

(text continues with details of the works).

W tym kontekście, że w...

(text continues with details of the works).

W tym kontekście, że w...

(text continues with details of the works).

W tym kontekście, że w...

(text continues with details of the works).

W tym kontekście, że w...

(text continues with details of the works).

W tym kontekście, że w...

(text continues with details of the works).

INDONEZJA

tuowania się nowego parlamentu po- chodzącego z wyborów. Jednakże, jak to stwierdza komunikat Indone- zyjkiej Partii Narodowej, nie ulega wątpliwości, że przezwyciężenie wla- dzy przez ludzi z partii Masjumi o- znacza w życiu narodu indonezyjskie- go „nie krok naprzód, lecz krok wstecz”. O tym, w jakim kierunku pójdą wydarzenia w Indonezji i w jakiej atmosferze przeprowadzona zostanie kampania wyborcza i odo- bądą się wybory, wymownie świadczy fakt, że indonezyjska Zandamiera wojskowa aresztowała szereg oso- bistości znanych ze swych postępo- wych przekonań, m. in. aresztowany został b. minister sprawiedliwości, Gondokusumo, przewodniczący naro- dowej partii ludowej, który nieje- dnokrotnie domagał się ograniczenia wpływu obcego kapitału w Indo- nezji oraz zakazu działalności band terrorystycznych podlegających „Da- rul Islam”.

Naród indonezyjski stanął w o- bliczu trudnych dni. Walka,

którą musi toczyć, jest niełatwa. Jest bowiem tajemnicza publiczna, że Ma- siumi i PSI cieszą się pełnym po- parciem kół imperialistycznych.

W tej trudnej walce, jaka się

postępu toczyć będą w Indonezji, to- warzyszyć im będzie sympatia na- rodowa, która z pełnym uznaniem o- ceniałaby dotychczasową politykę rzą- du indonezyjskiego — politykę po- koju i przyjaźni współpracy między państwami, niezależnie od ich stro- ju.

T. G.

(text continues with details of the works).

W tym kontekście, że w...

(text continues with details of the works).

W tym kontekście, że w...

(text continues with details of the works).

W tym kontekście, że w...

(text continues with details of the works).

W tym kontekście, że w...

(text continues with details of the works).

W tym kontekście, że w...

(text continues with details of the works).

W tym kontekście, że w...

(text continues with details of the works).

W tym kontekście, że w...

(text continues with details of the works).

W tym kontekście, że w...

(text continues with details of the works).

W tym kontekście, że w...

(text continues with details of the works).

W tym kontekście, że w...

(text continues with details of the works).

NA ZDJĘCIU: pracownik Pinczowskich Zakł. Kamienia Budowlanego — inż. górnik Eugeniusz Kosiek, znanymi studentów: Krystynę Gonczarz, Bronisławę Osiekę i Adama Gasińskiego z warunkami wydobywania wapienia pinczowskiego.

5 tys. maszyn do szycia więcej niż w roku ubiegłym

Fabryka maszyn do szycia „Polska” w Przemyslu, jedna z nielicznych w kraju, stale rozszerza produkcję. Podczas gdy w 1951 r. wyprodukowała ona zaledwie 100 maszyn do szycia marki „San”, to w tym roku wypuściła ich przeszło 17 tysięcy, tj. o 5 tysięcy więcej niż w ub. roku.

Towarzyszom z ZPDz im. Rychnińskiego pod rozważę

O partyjną pomoc dla organizacji związkowej

6 kwietnia br. w Zakładach Dziewiarskich im. Rychnińskiego podpisana została umowa zakładowa. Pod koniec czerwca tego miesiąca od daty podpisania tego doniosłego dokumentu przeprowadzono kontrole realizacji obustronnych zobowiązań.

Okazało się, że zobowiązania w II kwartale wykonano w 63 proc. A więc liczba niepożądanych. Obraz jest tym więcej niepokojący, kiedy przekonamy się, co się kryje za liczbą 37 proc. nie wykonanych zobowiązań. Plan ilościowy za II kwartał został wykonany tylko w 96,8 proc. Planu obniżki kosztów za I półrocze br. nie wykonano. Do planowanego wskaźnika zabrakło 4,82 proc.

A jak są realizowane zobowiązania, podjęte przez administrację? Punkt 41 m. in. mówi: Kierownictwo zakładu zobowiązuje się oddać do użytku dziesięć pomieszczeń na palarnię, a dla całej załogi poczekalnię przy zakładowym ambulatorium. Termin wykonania — II kwartał. Niestety, choć jest już sierpień, zobowiązania tego nie wykonano. Towarzysze z dyrekcji mówią, że nie było na to funduszy. A przecież w umowie jest wyraźnie powiedziane, że miało to być zrobione systemem gospodarczym. Umowa zobowiązuje dalej do wymalowania sal w II kwartale. Dotychczas nie rozpoczęto realizacji tego zobowiązania. Nie wybudowano również altanki, nie założono parkanu i nie stworzono urządzeń rozrywkowych na terenie fabryki.

Kierownictwo i rada zakładowa zobowiązują się — mówi dalej umowa — uruchomić w II kwartale zakładowy bufet. Zobowiązania nie wykonano. Wprawdzie w tej sprawie odbyło wiele posiedzeń, wprawdzie wyznaczono już nawet pomieszczenie na ten cel, ale bufetu jak nie było tak nie ma.

Czy rada zakładowa nie zdaje sobie sprawy z istniejącego stanu rzeczy? Owszem. Towarzysze stwierdzają, że jest bardzo źle. — Ale co zrobić, kiedy nie ma funduszy? Zresztą, jak twierdzą niektórzy towarzysze, z góry było wiadome, że tych zobowiązań nie da się wykonać w określonym terminie.

Dlaczego wobec tego nie zadowolono się nad realizacją tych zobowiązań przy przygotowywaniu umowy? Po co obiecywano załatwienie, że „to wszystko się zrobi”?

Jest w zakładzie organizacja partyjna. Ale ona również obowiązuje przy takiej sytuacji. Zresztą towarzysze rzadko interesują się pracą rady zakładowej.

Według oświadczenia przewodniczącego rady zakładowej, Tadeusza Mijasa i sekretarza podstawowej organizacji partyjnej, Władysława Madajka, egzekutywa raz w kwartale analizuje pracę rady zakładowej. — Próbowaliśmy wspólnie z tow. Madajkiem znaleźć jakiś ślad tych analiz. Niestety, choć przeszukaliśmy wszystkie teki i skoroszyty, nie znaleźliśmy ani jednej analizy. Jak się okazuje, egzekutywa wysłuchuje co pewien czas informacji o pracy rady zakładowej, która daje przewodniczącemu rady. Informacje takie są suche, powtarzające, a więc nie dziwnego, że nikt nie zabiera głosu w dyskusji. Tak np. było na posiedzeniu egzekutywy w dniu 2 lutego i 20 maja br. Zresztą ocenę przygotowywają tylko członkowie rady, jest więc ona bardzo jednostronna.

Jak wynika z przytoczonych faktów i wypowiedzi sekretarza, egzekutywa zna pracę rady zakładowej jedynie z tego, co o tym sądzą ludzie pracujący w radzie, nie ma natomiast obiektywnej oceny działalności organizacji związkowej na swoim terenie.

W rozmowach z członkami partii i po przejrzeniu różnych protokołów organizacji partyjnej dalej się wyraźnie zauważyło niedocenianie roli organizacji związkowej.

Sekretarz oddziałowej organizacji partyjnej nr 3 tow. Jadwiga Wróblewska mówiła o podjętym zadaniu dla członków egzekutywy. — A kto odpowiada za pracę związkową? — Związek nie wzięliśmy pod uwagę, dlatego że u nas jest dobrze ze składkami. Przeglądaliśmy tylko różne protokoły podstawowej organizacji partyjnej, aby znaleźć choć wzmiankę o tym, jak pracuje aktyw związkowy, grupy związkowe. Na próżno. I wtedy, kiedy egzekutywa ana-

lizuje wykonanie planów w poszczególnych oddziałach i kiedy analizuje pracę grup partyjnych, bądź pracę ekipy łączności, nie mówi się nic o organizacji związkowej.

Poważna liczba członków partii i kandydatów z ZPDz im. Rychnińskiego pracuje w zakładowej organizacji związkowej. Jednak jeszcze nigdy egzekutywa nie potrudziła się, aby ocenić ich pracę. Najbardziej skrawnym chyba przykładem niedoceniania roli związków jest to, że egzekutywa nie kontrolowała pracy rady, nie sprawdziła, jak troszczy się ona o realizację umowy zakładowej. Nawet niewykonywanie w II kwartale zobowiązań nie nasunęło członkom egzekutywy myśli, aby zająć się głębszą analizą pracy rady.

„Partia widzi w związkach zawodowych swą najważniejszą transmisję do mas robotniczych” — mówi kwietniowa uchwała KC PZPR o pracy związków zawodowych. Wydaje się, że organizacja partyjna w ZPDz im. Rychnińskiego daleko niedostatecznie rozumie sens i treść uchwały KC o pracy związków. Zwłaszcza ten niepokojący brak zainteresowania — to najpełniejszy obowiązek organizacji partyjnej.

Towarzysze z ZPDz im. Rychnińskiego, zakład Wasz boryka się z trudnościami w wykonywaniu planów produkcyjnych. Na nie zdadzą się narzekania na przyczyny obiektywne. Wiele z nich się na lepsze dopiero wtedy, kiedy cała organizacja partyjna na czele z egzekutywą wykaże więcej zainteresowania pracą zakładowej organizacji związkowej, ulepszy kierownictwo polityczne tą organizacją, odczyta ją opiekę.

HALINA MALINOWSKA

NAUKOWCY WYJECHALI NA BADANIA DO STREFY PODZWROTNIKOWEJ

Statkiem „Białystok”, który 15 bm. wypłynął z portu gdynińskiego do Colombo, wyjechali w celu przeprowadzenia badań tamtejszej fauny i flory dwaj naukowcy Morskiego Instytutu Rybackiego — prof. dr Kazimierz Demel i mgr Paulin Ciszewski. Obaj naukowcy przebywać będą 2 miesiące na morzach podzwrotnikowych. Głównym celem ich badań będą obserwacje hydrograficzne i biologiczne oraz zbieranie okazów fauny dla Muzeum Przyrodniczego Morskiego Instytutu Rybackiego w Gdyni.

ROSNA MURY KOŚCIUSZKOWSKIEJ DZIELNICY MIESZKANOWEJ WE WROCŁAWIU

Załoga Wrocławskiego Zjednoczenia Budownictwa Miejskiego kończy budowę pierwszego gmachu Kościuszkowskiej Dzielnicy Mieszkaniowej. Jeszcze w bm. w 180 izbach tego budynku zamieszka kilkadziesiąt rodzin.

Mury Kościuszkowskiej partii i kandydatów z ZPDz im. Rychnińskiego pracuje w zakładowej organizacji związkowej. Jednak jeszcze nigdy egzekutywa nie potrudziła się, aby ocenić ich pracę. Najbardziej skrawnym chyba przykładem niedoceniania roli związków jest to, że egzekutywa nie kontrolowała pracy rady, nie sprawdziła, jak troszczy się ona o realizację umowy zakładowej. Nawet niewykonywanie w II kwartale zobowiązań nie nasunęło członkom egzekutywy myśli, aby zająć się głębszą analizą pracy rady.

CIEKAWA KOLEKCJA... ZEGARÓW SŁONECZNYCH W JEDRZEJOWIE

Ciekawa, jedyna jej w wieloletniej historii, kolekcja zegarów słonecznych posiada Jędrzejów w woj. kieleckim.

Właścicielem jej jest prof. dr T. Przypkowski, członek PAN, autor szeregu dzieł z dziedziny historii astronomii. Wśród ponad 130 cennych eksponatów, gromadzonych już od przeszło 50 lat przez ojca obecnego właściciela, najstarsze zegary słoneczne — kieszonkowe, wykonane z kości słoniowej, pochodzą z końca XV i początku XVI wieku. Są one dziełem niemieckich, japońskich, francuskich i holenderskich zegarmistrzów. Oddzielną część kolekcji stanowią zegary słoneczne kieszonkowe z XVII i XVIII wieku, wykonane ze srebra i mosiądzu przez znanych wówczas na całym świecie mistrzów z Augsburga.

Oprócz tego w zbiorach znajdują się kilkadziesiąt zegarów sprzed 100 i 200 lat wykonanych z metalu oraz z drewna; jest również kilka zegarów słupkowych szeroko używanych przez polską szlachtę i kler w XIX wieku.

Nasza najmłodsza...

Nową przedalnię w Rudzie Pabianickiej zaczęto budować 19 kwietnia ub. roku. Oddano ją do eksploatacji 28 lipca 1955 r. Nowa przedalnia ZPS im. Armii Ludowej imponuje pod każdym względem.

Obiekt zachwca przede wszystkim bogatymi urządzeniami socjalnymi. Wiosna trwać końcówce prace przy budowie szosy i umywalki, pokójów higienicznych dla kobiet, pięknej sali maszynowej 112 proc. normy, Irena Łęcka — 108,3 proc., Alfonsa Gierka — 109,9 proc., Władysława Michalskiego — 111 proc., Wiktoria Marzał — 108 proc. i wiele innych.

Nowa fabryka syci się również młodym kierownictwem technicznym. Z dumą mówi się tu o 10 młodych inżynierach, absolwentach Wydziału Wiskicznego Politechniki Łódzkiej. Większość z nich już podcas pracy w in-

Franciszka Bednarek, to jedna z produkujących pradek w Rudzie. Dzielne zadania orodukcyjne realizuje ona przeciętnie w 120 proc.

do śniadania z bułką na miejscu, punktu sanitarnego.

Świeżo wypasione są również hot produkcyjne. Wysoka, jasna, pełna światła powietrze. Urządzenia klimatyzacyjne nie tylko oczyszczają powietrze z pyłu, ale nasycą je wilgocią, a tym — ogrzeją. Przy wszystkich maszynach działają pneumatyczne, odświeżające powietrze, które również wciągają zewnątrz powietrze, zopodlegające opłukiwaniu się wodą mioną.

Maszyne w nowej przedalni ustawione są równoleżnikowo, szeregowo, dwukierunkowo. Pasowały to na dokładną kontrolę pracy i produkcji poszczególnych zespołów. Kontrola ta jest tym łatwiejsza, że każdy z zespołów będzie oznaczał swoje taśmy i nieodpowiednie kierunki, nie ma go rami i stopki. Pierwsze dwa zespoły pracują już w ten sposób.

Nowoczesna przedalnia ZPS im. Armii Ludowej nie jest jedynym tego rodzaju obiektem w kraju. Podobnie pracują już, dzięki wydanej pomocy Związku Radzieckiego, przedalnie w Piotrkowie, Zambrze, Fastach.

Hole produkcyjne w Rudzie wybudowane zostały w oparciu o dokumentację radziecką, rękami polskich robotników i pod technicznym nadzorem polskich inżynierów budowlanych Holmanna i Goldmana. Najnowsze wyposażenie techniczne przedalni, która pomysłowa jest jako obiekt wzorowy, doświadczenia — zakupione w Anglii. Angielscy inżynierzy przy stole konsultacji z prof. inż. Przemysłem i inż. Władysławem z Politechniki Łódzkiej opracowali plan urządzenia maszyn.

Urządzenia socjalne pomysłowe są przez projektantów radzieckich. Przedalnia w Rudzie, to przykład polskiej i radzieckiej współpracy fachowców z różnych krajów.

Praca w tak doskonałych warunkach, to duże wyróżnienie. Słusznie więc, że talosie nowej przedalni stanowią będą najlepsi majstrzy i przedki z łódzkich zakładów włókienniczych. Znaleźli się wśród nich majstrzy: Marian Powłowski, który pracował już przy montażu urządzeń, Jaros z oddziału przygotowania, Olejnik z szpielerów, Owczarek i przedki: Maria Przybylska, obsługująca na nowych

maszynach 112 proc. normy, Irena Łęcka — 108,3 proc., Alfonsa Gierka — 109,9 proc., Władysława Michalskiego — 111 proc., Wiktoria Marzał — 108 proc. i wiele innych.

Nowa fabryka syci się również młodym kierownictwem technicznym. Z dumą mówi się tu o 10 młodych inżynierach, absolwentach Wydziału Wiskicznego Politechniki Łódzkiej. Większość z nich już podcas pracy w in-

Franciszka Bednarek, to jedna z produkujących pradek w Rudzie. Dzielne zadania orodukcyjne realizuje ona przeciętnie w 120 proc.

do śniadania z bułką na miejscu, punktu sanitarnego.

Świeżo wypasione są również hot produkcyjne. Wysoka, jasna, pełna światła powietrze. Urządzenia klimatyzacyjne nie tylko oczyszczają powietrze z pyłu, ale nasycą je wilgocią, a tym — ogrzeją. Przy wszystkich maszynach działają pneumatyczne, odświeżające powietrze, które również wciągają zewnątrz powietrze, zopodlegające opłukiwaniu się wodą mioną.

Maszyne w nowej przedalni ustawione są równoleżnikowo, szeregowo, dwukierunkowo. Pasowały to na dokładną kontrolę pracy i produkcji poszczególnych zespołów. Kontrola ta jest tym łatwiejsza, że każdy z zespołów będzie oznaczał swoje taśmy i nieodpowiednie kierunki, nie ma go rami i stopki. Pierwsze dwa zespoły pracują już w ten sposób.

Nowoczesna przedalnia ZPS im. Armii Ludowej nie jest jedynym tego rodzaju obiektem w kraju. Podobnie pracują już, dzięki wydanej pomocy Związku Radzieckiego, przedalnie w Piotrkowie, Zambrze, Fastach.

Hole produkcyjne w Rudzie wybudowane zostały w oparciu o dokumentację radziecką, rękami polskich robotników i pod technicznym nadzorem polskich inżynierów budowlanych Holmanna i Goldmana. Najnowsze wyposażenie techniczne przedalni, która pomysłowa jest jako obiekt wzorowy, doświadczenia — zakupione w Anglii. Angielscy inżynierzy przy stole konsultacji z prof. inż. Przemysłem i inż. Władysławem z Politechniki Łódzkiej opracowali plan urządzenia maszyn.

Urządzenia socjalne pomysłowe są przez projektantów radzieckich. Przedalnia w Rudzie, to przykład polskiej i radzieckiej współpracy fachowców z różnych krajów.

Praca w tak doskonałych warunkach, to duże wyróżnienie. Słusznie więc, że talosie nowej przedalni stanowią będą najlepsi majstrzy i przedki z łódzkich zakładów włókienniczych. Znaleźli się wśród nich majstrzy: Marian Powłowski, który pracował już przy montażu urządzeń, Jaros z oddziału przygotowania, Olejnik z szpielerów, Owczarek i przedki: Maria Przybylska, obsługująca na nowych

maszynach 112 proc. normy, Irena Łęcka — 108,3 proc., Alfonsa Gierka — 109,9 proc., Władysława Michalskiego — 111 proc., Wiktoria Marzał — 108 proc. i wiele innych.

Nowa fabryka syci się również młodym kierownictwem technicznym. Z dumą mówi się tu o 10 młodych inżynierach, absolwentach Wydziału Wiskicznego Politechniki Łódzkiej. Większość z nich już podcas pracy w in-

Do widzenia Warszavo!

W poniedziałek rano jeszcze raz poszliśmy do parku, okalającego Pałac Kultury i Nauki. Przyszło nas tam wielu — byli Chiny i Węgry, Niemcy i Skandynawowie, przedstawiciele Ameryki i krajów arabskich. Usiedliśmy na ławkach. U naszych nóg gruchali gołębie, przednie stali ku nam uśmiechy i przyjazne, serdeczne spojrzenia.

Za nami były już dni i tygodnie, których czar chłonieliśmy jak spragnieni podróżni wodę na pustyni, jak pocałunki najdroższej dziewczyny.

Przybyliśmy do Warszawy ze wszystkich części świata, aby przeżyć wielkie wzruszenia, wielkie święto radości i niezwykłej przyjaźni.

Moje imię jest Juan. Mieszkam w kraju odległym o tysiące kilometrów od Waszej pięknej ojczyzny, w Argentynie. Wiele tygodni trwało moja podróż. W Warszawie poprzez śmiech, radość i łzy wzruszeń, jakże często sławał mi w oczach obraz kraju rodzinnego, kraju, w którym rządził faszyzm i kościelna reakcja, kraju, gdzie często jeszcze w codzienny gwar uliczny czy cisze wsi wdzierała się suchy trzask karabinowego strzału, a potem bruk uliczny uświśla krew robotników i chłopów niedźwiarzy.

A ja jestem Olav Rollson, Szwed, szofer z Goeteborga. To nieprawda, że my ludzie Północy inne mamy od Waszych temperamenty. Tak samo mocno jak Wy odczuwamy radość, nie mniej gorące są nam uczucia miłości i nienawiści. Ceniemy przyjaźń między ludźmi.

Ja jestem Niemcem. Wielu spośród nas z niepokojem przed siedemnastu dniami przekraczało granicę polską. Gdzieś tam w głębi duszy się tworzyło pytanie: Jak zostaniemy przyjęci, czy będziemy mieli dość odwagi śmiało i otwarcie patrzeć w oczy Polakom, narodowi, któremu uliteryzm tyle krzywd i cierpień zadał? A tymczasem Polska przywitała nas jak kwiat, który rozchylił swój kielich o światcie, a niedługo potem blizszy już całym czarem barw.

Cała Polska otworzyła na oścież okna, by nie nie uronić z melodii i głosów przyjaźni. Otworzyły się przed nami serca przyjaźni.

Z jaką radością prowadzili nas gospodarze na najwyższe piętra Pałacu Kultury i Nauki, by z dumą pokazać nam piękno ziemi polskiej i jedno z największych dzieł narodu — jak prawie odbudowaną stolicę.

Gdy się zegnaliśmy, przyjaciele, niewiele potrzeba im słów. Dlatego my, w imieniu własnym i setek naszych przyjaciół-delegatów, powiemy tylko tyle: Dziękujemy za wszystko, dziękujemy obywatelom nowej Polski, dziękujemy mieszkańcom Warszawy, dziękujemy z całego serca za te dni niezapomniane.

Powracamy teraz do naszych stron ojczystych, do pracy, stajemy do dalszej walki. Juan przeciwko faszyzmowi i reakcji kościelnej, przeciwko wyzyskowi. Olav przeciw tym siłom, które chciałyby jego kraj podporządkować obcym metopolom, ograniczyć swobodę obywatelską.

My zaś, młodzi Niemcy, wracamy do naszej rozdarłej ojczyzny, pełni woli walki o jej zjednoczenie, o szczęście narodu w tworzącą i pokojową przyjaźń.

Powracamy umiłowani do naszych przekonań, gdyż wiemy, że popierają nas miliony nowych przyjaciół na całym świecie, setki milionów ludzi, dla których sprawa największą jest sprawa uratowania pokoju, szczęście ludzkości, pokojowa współpraca między wszystkimi narodami bez względu na ich ustroje.

Warszawa. Festival — rozniecił w naszych sercach ogień przyjaźni, ogień pokoju. Będzie on płonął w sercach młodego całego świata, wielki i wysoki jak Wasz przemiły Pałac Kultury i Nauki, dar przyjaźni narodów radzieckich, gorący i niezwykły, jak duch obywateli stolicy Polski, rozległy i piękny, jak piękny jest cały Wasz kraj.

Zegnamy Cię Warszavo! Nie, nie — do widzenia Warszavo!

RAINER KERNEL
Niemiecka Republika Demokratyczna
OLAV ROLLSON
Szwecja
JUAN PEREZ
Argentyna

— Jestem zadowolona z pracy w nowej przedalni w Rudzie — mówi młoda przedka Barbara Sector.

Ostatnio przedka Sector podniosła wykonanie planu ze 100,7 proc. do 101,4 proc.

GOLEB: — Nie naprężaj się szczeniaku, teraz jest odprężenie.

CZYTELNICY PISZA REDAKCJA ODPOWIADA

Którądy wiedzie droga do zjednoczenia Niemiec?

Z powyższym pytaniem zwrócił się do naszej redakcji ob. A. Galemba. Ob. Galemba prosi w swym liście o wyjaśnienie sprawy zjednoczenia Niemiec w świetle konferencji geneuekiej.

ODPOWIADAMY:

Realistyczna ocena sytuacji międzynarodowej, realistyczne podejście do wielkich problemów międzynarodowych — oto jedna z podstawowych cech radzieckiej polityki zagranicznej. Cechy te występują w szczególności wyrażają się, jeśli chodzi o stanowisko, jakie Związek Radziecki zajmuje wobec zagadnienia niemieckiego.

Jeszcze w czasie trwania działań wojennych ZSRR podkreślał, że powstanie pokojowego i demokratycznego państwa niemieckiego jest historyczną koniecznością. Zasada ta odnosiła pełne zwycięstwo w układach poczdamskich. O wcielaniu w życie tej zasady Związek Radziecki walczył przez całe powojenne dziesięciolecie. Walczył, wysuwając pod adresem mocarstw zachodnich konkretne propozycje w sprawie przyspieszenia zjednoczenia Niemiec na zasadach pokojowych i demokratycznych. Walczył, przestrzegając przed każdym krokiem pogłębiającym rozbięcie Niemiec, utrudniającym pokojowe uregulowanie problemu niemieckiego. ZSRR ostrzegał, że takie kroki, jak utworzenie Trizonu, jak powołanie do życia rzadu bońskiego, tak wprowadzenie odrębnej waluty dla Niemiec zachodnich, utrudniają uregulowanie problemu niemieckiego.

Utworzenie zjednoczonego państwa niemieckiego, takiego państwa, w którym nie byłoby miejsca dla militarystyki niemieckiej, takiego państwa, które stałoby się czynnikiem utrwalenia pokoju i bezpieczeństwa w Europie, było i jest nadal celem po-

lityki zagranicznej Związku Radzieckiego.

Zagadnienie polega na tym, jak dojść do tego celu.

Problem niemiecki był szeroko dyskutowany na konferencji geneuekiej i faktem jest, że właśnie dyskusja nad nim uwalniała najpoważniejszą rolę w zbliżeniu między uczestnikami obrad. Propozycje rządów zachodnich sprzeczne były z tym, by wcielić całe Niemcy, a więc również Niemiec Republikę Demokratyczną, do zachodnich ugrupowań wojskowych — paktu atlantyckiego i unii zachodnio — europejskiej. Po takim „uregulowaniu” problemu niemieckiego mocarstwa zachodnie, wraz ze zjednoczonymi w ten sposób Niemcami, byłoby skłonne, jak to wynikało ze słów premiera Eden, udzielić Związkowi Radzieckiemu gwarancji.

Rzecz jasna, że tego typu plany nie mogły i nie mogą stanowić podstawy do dyskusji. A to z paru względów. Dlatego, że w najmniejszym nawet stopniu nie uwzględniały wymogów bezpieczeństwa narodów europejskich. Dlatego, że w żadnym stopniu nie uwzględniały stanowiska większości narodu niemieckiego, a w każdym razie ludności Niemieckiej Republiki Demokratycznej. Jeszcze nie narodził się i nie narodzi się taki militarysta, taki rewizjonista, któremu by papierośnie gwarantować przetrwanie w przyszłości do realizacji jego odwoływanych planów. Szczególnie wówczas, gdy będzie dysponował on uśkrzeszonym już dziś Wehrmachem.

Nie więc papierowe gwarancje, lecz takie, które wyrastają z rzeczywistości — oto, co jest potrzebne narodowi europejskiemu. Taką gwarancją, wyrastającą z rzeczywistości, byłoby utworzenie ogólnoeuropejskiego systemu bezpieczeństwa zbiorowego, byłoby utworzenie zjednoczonego, pokojowego, demokratycznego państwa niemieckiego.

Czy w chwili obecnej postawienie sprawy zjednoczenia remlitaryzowanych Niemiec zachodnich z walcząca przeciwko remlitaryzacji Niemieckiej Republiki Demokratycznej byłoby realistycznym podejściem do zagadnienia niemieckiego? Czy byłoby realistycznym podejściem dążenie do mechanicznego połączenia dwóch państw o różnych ustrójach polityczno-

społecznych, dwóch państw, z których jedno należy do paktu atlantyckiego, a drugie jest uczestnikiem Układu Warszawskiego? Nie, nie byłoby to dowodem realizmu politycznego. W chwili obecnej — to znaczy po 10 latach rozbięcia Niemiec, rozbięcia pogłębianego przez polityczne posunięcia mocarstw zachodnich, a w szczególności przez samego Adenauera — trzeba sobie jasno powiedzieć, że sprawa zjednoczenia Niemiec została odsunięta na dalszy plan.

Nie oznacza to jednak, że ZSRR i inne państwa obce pokoju rezygnują z tak zasadniczego celu, jakim jest pokojowe uregulowanie problemu niemieckiego. Wręcz przeciwnie. Istota propozycji, przedstawionych przez ZSRR w Genewie, polega na tym, by właśnie stworzyć warunki umożliwiające uregulowanie tego doniosłego zagadnienia, warunki sprzyjające temu, a więc także warunki, które w chwili obecnej nie istnieją.

Naród polski w pełni popiera stanowisko Związku Radzieckiego. Mamy niejedno okrutne doświadczenie z militarystką niemiecką i dlatego nie może być i nie jest nam obojętne, jakie będzie przyszłe państwo niemieckie, na jakich zasadach dokona się zjednoczenia Niemiec.

Do pokojowego rozwiązania problemu niemieckiego dążyć należy krok za krokiem. Takim milowym krokiem w kierunku pokojowego zjednoczenia Niemiec byłoby stworzenie ogólnoeuropejskiego systemu bezpieczeństwa zbiorowego. System ten, w którym na równych prawach uczestniczyłyby NRD i NRF, umożliwiałby agresję, stworzyłby jednocześnie atmosferę wzajemnego zaufania, co siłą rzeczy ułatwiałoby zjednoczenie Niemiec. Sam fakt, że w systemie tym uczestniczyłyby obie części Niemiec spowodowałoby zbliżenie pomiędzy nimi. A właśnie stopniowe zbliżenie pomiędzy Niemiecką Republiką Demokratyczną a Niemiecką Republiką Federalną — zbliżenie na płaszczyźnie kulturalnej, gospodarczej i politycznej — stwarzałoby warunki sprzyjające utworzeniu zjednoczonego, pokojowego i demokratycznego państwa niemieckiego.

Mocarstwa zachodnie stawiają sprawę w sposób następujący: rozbić Niemiec jest przeszkodą na drodze do wytworzenia atmosfery wzajemnego zaufania, na drodze do odprężenia. W rzeczywistości sprawa przedstawia się odwrotnie: brak wzajemnego zaufania, napięcie w stosunkach międzynarodowych i działania sił wrogich pokojowemu uregulowaniu

problemu niemieckiego — oto przeszkody na drodze do pokojowego zjednoczenia Niemiec. I na pewno nie zbliżają nas do uregulowania tego problemu takie wystąpienia, jak np. wiecekanciera rzadu bońskiego, Bluechera, który przemawiając w Berlinie wypowiedział się przeciwko jakimkolwiek rozmowom z przedstawicielami NRD.

Najpierw zaufanie, najpierw odprężenie, któremu sprzyjałoby posuwanie się w kierunku tworzenia systemu bezpieczeństwa zbiorowego, w kierunku porozumienia w sprawie redukcji zbrojeń, rozwój stosunków kulturalnych czy gospodarczych między Wschodem i Zachodem, a na fali tego odprężenia stane się sprawa możliwa i realna pokojowe uregulowanie problemu niemieckiego.

Czy słuszne byłoby powiedzenie, że w Genewie nie nastąpiło pewne zbliżenie stanowisk w tych sprawach? Nie, nie byłoby słuszne. Fakt jest, że dyrektywy, opracowane przez szefów rządów czterech mocarstw dla ministrowi Spraw Zagranicznych, wysuwały na czoło sprawę bezpieczeństwa. Jednym słowem dyrektywy uznają pierwszeństwo tego problemu, wiążąc go, i słusznie, z zagadnieniem niemieckim.

Związek Radziecki zawsze, i to bardzo mocno, podkreślał, że naród niemiecki ma olbrzymią rolę do odegrania w sprawie pokojowego zjednoczenia Niemiec. Komunikat o pobyście rządowej delegacji radzieckiej w NRD wyraźnie stwierdza, że, zdaniem rządów ZSRR i NRD, rozwiązanie problemu niemieckiego jest niemożliwe bez udziału samych Niemców, bez zbliżenia między NRD i NRF.

Czy i w tej sprawie można mówić o pewnym zbliżeniu stanowisk? Chyba tak. Bardzo charakterystyczny pod tym względem jest głos dziennika zachodnio-niemieckiego „Telegraph”, który pisał: „Najpoważniejszym zwrotnem, jaki zaznaczył się na konferencji, jest to, że mocarstwa zachodnie, choć nie powiedziały tego otwarcie, wyraziły zgodę na to, aby obie części Niemiec zbliżyły się do siebie w celu późniejszego uławiania zjednoczenia. Takie przyznajmniej było zdanie Bułgarego, a inni mu się nie przeciwstawili.” Dyrektywy stwierdzają wyraźnie, iż „ministrowi Spraw Zagranicznych będą mogli poczynić wszelkie kroki, jakie będą uważali za pożądane w sprawie udziału innych zainteresowanych stron lub w sprawie konsultacji z nimi”. Słowa te można jedynie zrozumieć jako uznanie roli zarówno NRF, jak i NRD.

T. G.

